N. 2.

KURYER LITEWSKI

w WILNIE dnia 4. Stycznia V. S. ROKU 1808.

S. PETERSBURG V S. d. 24 grudnia. G. Kawaleryi Tormasow na własną prozbę uwalnia się od służby z mundurem i pensyą całey gaży. Kapitani leibgwardyi zostaią Półkownikami: Jakowlew, Leontiew, Kozlaninow. Kapitanami Ładyżeński, Alulikin, Zawaliszin, Uszakow. Zmarły Półkownik Arseniew wymazuie się z rang listy. Otrzymali rangę GL. Markow, Bagguwut Lewiz, Witgenstein, Kamieński 2, Sukin 2 GM. zostali Półkownicy; Diatkow, Panczulidzew Treiden, Kinsona, Bułharczyc, Dawidow, Otto, Denisew, Balk, Stawiski, Orłow Denisow, Lisaniewicz, Wsiewołożski, Drucki Sokoliński, Repniński, Czalikow, Wukolicz. Półkownikami Duwalnoble, Czeliszczew, Zas, Bułhakow, Demeńkow, Dal, Rikow, Argamakow, Potłog, Abriutin, Berlir, Nani, Wołkow, Kozyrski, Nauendorf, Jozefowicz, Mosołow, Turski, Delianow, Klebek, Miletycz, Knoring, Lang, Miasoiedow, Zewachow w kawaleryi.

W piechocie zostaią GM. Półkownicy: Troszczyński, Stepanow, Agalin, Jerszow, Gnade, Rossi, Garnault, Gotowcow, Kozłowski, Benardos, Ratkow, Weliaminow, Palicin, Ungernsternberg, Kozaczkowski, Alexopol, Kniper. Półkownikami. Dumaszew, Patton, Kutuzow, Solenius, Spiridonow, Eristow, Santi, Kozłow, Kolen, Kusznikow, Hesse, Bystrom, Turnow, Krasawin, Wenzel, Rozen, Gradmaison, Denisew, Nawendorf, Reichel, Budberg, Gelfreich, Pancerbiter, Rakow, Nieczaiew, Seliwestrow, Markow, Włastow, Zabielin, Pieczerski, Kurnatowski, Kozin, Raurk, Urakow, Leo, Płatow, Maleiew, Prezewski, Zywkowicz, Lisaniewicz, Pokataiew, Welisarew, Snaksarew, Koszukowicz, Kotlarewski, Pantenius, Perszin.

Zostaią Wice Admirałami Kontr Admirałowie Daniłow, Chruszczow, Pustoszkin, Kołokolcow, Gall. Kapitanami kommenderuiącemi Abernibesow, Jazykow, Belle; Kapitanami 1 rangi Anastopoło, Potanioti, Kriger, Rożnow, Byczeński, w morskiey artylleryi Markow, Zabudaiew, Artemiew, Kopytow. W Admiralicyi i portach GL. Zochow 1, Zochow 2, Achwenow, GM Jhnatiew, Timirazew; Kapitanami 1 rangi Muchanow, Tauch, Bucharin; Półkownikami Sepankiewicz, Andreiew. G. Inspektor całey artylleryi Graf Arakczeiew będzie przy J. J. Mości w wydziale artylleryi. GL. Muller Zakomelski będzie Inspektorem całey artylleryi. GM. Bułatow Szefem Mohilewskiego Półku muszkietyerow. Fligel Adiutant Zagriażski Półkownikiem. Kammerherowie Zerebcow, Kurakin, Kammeriunkrowie Sołtykow, Jesipow umieszczeni w departamencie Ministra wnętrznych interessów. Został Ober policmeystrem w Moskwie GM. Gładki. Stanu konsyliarz Kozaczkowski, którego zakazano przyimować w służbę, gdy za świadectwem X. Kurakina gorliwie zatrudniał się funduszami pobożnemi, iakoteż kupowaniem prowiantu na skarb w Małeyrossyi, umieszcza się w Heroldyi. Maior Neronow za niewolne wzięcie pieniędzy z banku posłany był dawniey na wygnanie z utratą szlacheckiey dostoyności; ta gdy poźniey onemu wrócona została, dzieci w czasie zsyłki narodzone równe z oycem do Szlachectwa prawo mieć powinny. GM. Miłowanow otrzymał order S. Włodzimierza 3 klassy. Kazański Marszałek Guberski Mołostow order S. Anny 2 klassy. Członek Synodu Protoierey Dzierżawin będzie nosić mitrę. Protoierey Berdyński krzyż złoty na piersiach.

WIEDEN d. 30 grudnia. Cesarz wyznaczył W. Marszałka dworu X. Trautmansdorf, ażeby iego imieniem udał się do pałacu w którym mieszka Arcy Xiężna niegdy Mediolańska, i obrządkiem uroczystym prosił dla Monarchy o rękę iey córki Arcy Xiężniczki Maryi; co gdy stanie się w d. 3 stycznia, d. 6 nastąpi zaślubienie. Wyszło od rządu dość długie opisanie balów, biesiad, maskarad, koncertów, ogniów sztucznych, które są przygotowane dla zabawy ludu Wiedeńskiego, podarków które maią być rozdawane u dworu. Cesarz krótko bawiąc w Budzie po zawarciu obrad seymowych powrócił do naszey stolicy Małżonka Napoleona przyszłey Monarchini przysłała kilkanaście szat roboty naykosztownieyszey. Deputaci od stanów Węgierskich z powinszowaniem przysłani są Esterhazy, Jlleshazy, Teseki, Fekete, Erdotedy, Semsey, Prenyi, Sermage, Muslai Wice Palatinus, Bezendy, Serahebyi, Giorayi, Busan, Pechy, Markowicz, Almasy.

Senat narodu Serwianów przeniosł się cały do Belgradu z Semendryi, z kancellaryą i familiami znacznieyszemi. Prezydentem onego będzie naczelnik Czerny, wice Prezydent wodz piechoty Meleńko Stoik; innych Senatorów iest 12, z ktorych pierwszym iest Czartakin, 6 Sekretarzów. W przypadkach nadzwyczaynych maią być wzywani do Senatu na radę Biskup Grecki Melenti Leonti, Archi prezbiter, 6 Generałów od armii, 6 Burmistrzów miast Serwii przednieyszych, którzy w tenczas wszyscy głos maią. Teraz Senat posiedzenia odprawuie w mieszkaniu kommendanta Belgradzkiego. Namiestnik Milowanowich z Bośnii przeszedł na kommendę armii stoiącey w Bulgaryi, zostawiwszy na mieyscu swoiém Petrowicha; pierwszy z tych wodzów ma główną kwaterę w Korwingrad, drugi w Bu-

zawa. Już zaś G. Nenadowich i Stamatowich pełniąc wyższy rozkaz z Bośnii powrócili do Serwii. W Belgradzie obchodzono uroczyście doroczną pamiątkę zdobycia tey twierdzy.

Z Florencyi pewną wiadomość odbieramy, że między Francyą i Hiszpanią staneła umowa, którey mocą Królestwo Etruryi przechodzi pod wolne rozrządzenie Napoleona; zgadnąć trudno przyłączone będzie do Królestwa Włoskiego, czylitéż pod udzielnym panem zostanie na przyszłość; to pewna że d. 10 grudnia ogłoszono w stolicy Florencyi co następuie.

Karol Ludwik Infant Hiszpański Król Etruskow, w małoletności iego Matka Regentka Królowa. Mocą zawartey umowy między Jmperatorem Francuzkim i Królem Katolickim oycem naszym, za Królestwo Etruryi które dziedziczemy, są dla nas przeznaczone inne kraie. Stosując się do tego urządzenia donosiemy wiernemu poddaństwu, że nasza władza i panowanie iuż ustaią, a wszelkie łączące nas z narodem Toskańskim związki są zerwane. Nie możemy iednak opuścić tey krainy ulubioney, żebyśmy wprzód nie oświadczyli iey obywatelom uroczystego podziękowania za wielokrotne dowody ich ku nam przywiązania, wierności, gorliwey chęci, które na pamięć sobie przywodząc w naypoźnieyszym czasie, słodzić będziemy gorycz smutku, który z dzisieyszego rozłączenia boleśnie czuiemy. Ta niemniey myśl nas cieszyć będzie, iż ukochani Toskańczykowie przechodzicie pod berło Monarchy potężnego, który sławą imienia i zwycięztw świat napełnia.

Tę odezwę ledwie ogłoszono z rana, gdy o godzinie 4 z południa Królowa z małoletnim synem opuściła Florencyą, i udała się ku Bononii, zkąd ma pośpieszyć do Madritu. Niewiadomo z pewnością, iaki kray dany będzie Królowi Etruskow na zamianę, zgadywamy tylko że Portugallia może odmienić pana. Kilko dniami przed wyiazdem Regentki przybył do Florencyi G. dywizyiny Reille G. Adiutant Jmperatora Napoleona; ten w chwilę po oddaleniu się familii dotąd panuiącey i całego dworu ogłosił że Monarcha iego przyimuie dzierżawę Etruryi. Wieczorem wkroczyło kilka t. Francuzow na załogę do stolicy; d. 8 chorągwie Jmperatorskie i flagi iuż powiewały nad portem Livorny.

Turcy zmacniaią woyska swoie nad Dunaiem; to samo czyni Basza Janiny Ali. Serwianie wstrzymali wprawdzie kroki nieprzyiacielskie; czynić nie przestaią gotowości do ruszenia w pole, gdyby kazała potrzeba. Ostatniego rozruchu w Constantinopolu przeciwko Francuzom niewiadomy iest sprawca, głośne przyczyny; pospólstwo zaczynało doświadczać niedostatku żywności, ponieważ ciaśninę Dardanelską zamykali Anglicy, nie dozwalaiąc okrętom Kupieckim nawet oboiętnych narodow płynąć do stolicy; Tureckie dla boiaźni tych nieprzyiacioł nawet wychodzić nie śmiały pod żagle z portow Egiptskich, Azyatyckich, i wysp po Archipelagu rozrzuconych; ztąd ów niedostatek i boiaźń strasznego głodu; wszystko przypisuiąc woynie Francuzko Angielskiey, gmin rozumiał, że mu się powiedzie przez bunt pokoy przywrócić i dawną obfitość.

LISBONA d. 1 grudnia. Przez dwa miesiące żyliśmy w niepewności i boiaźni; powszechne i prawie iedyne pytanie było między obywatelami całey Portugallii, kto po długiey walce miał wygórować naostatek w rządzie naszym i na dworze, Brytannia W. czylitéż związek Monarchow Europy lądowey? Przy końcu listopada przeważała opinia, że spokoyność i dawny rząd zachowamy. X. Brezylii Regent i dwór iego cały głośno oświadczał chęć i nieodmienną wolę zostania w Europie i obrania z Francyą przymierza; wykonywano ściśle rozkaz nie wpuszczania Anglikow do kraiu, wysyłania do własney oyczyzny dawniey osiadłych; nawzaiem flotty Jerzego 3 zamykały Portugalskie porty. Wprawdzie widzieliśmy regimenta woysk lądowych marszem bardzo nagłym pośpieszaiące do brzegów Oceanu, mianowicie 7 t. wybranego żołnierza do twierdzy Peniche, która w małém podobieństwie iest u nas czém Gibraltar u Anglikow, uzbraiano flottę; lecz te wszystkie obróty przypisywaliśmy konieczney potrzebie opatrzenia własney obrony przeciw grożącym z blizka Anglikom i pokazania Francuzom że Portugallia chce rzetelnie sprawę swoią połączyć z dziełem lądowych narodow, i przyłożyć się według możności do przywrócenia wolney żeglugi na morzach.

Co większa Lima poseł Portugalski niedawno z Paryża przybyły, d. 21 listopada powtórnie wyiechał do Francyi niosąc nowe propozycye Napoleonowi, a razem zaręczenie iż Regent nie wyiedzie do Brezylii. W takich myślach i nadzieiach byliśmy do d. 25; wtenczas bardzo rano postrzegliśmy go z całym dworem siadaiącego na gotową flottę; wkrótce po nim to samo zrobili Ministrowie niektórzy, Officyerowie służby morskiey i lądowey, uczniowie szkoły rycerskiey. niektóre familie znacznieysze, którym rząd rozkazał ażeby co rychley zabierali się na statki; co gdy się stało, flotta cała wnet wyszła pod żagle, i bez przypadku przebywszy uście Tagu popłyneła do Brezylii. Co wszystko, iak teraz wiemy, wcześniey być miało, lecz wiatr przeciwny wstrzymał; od kilku dni powstała burza gwałtowna, która lękać się każe strasznych przypadkow.

Nikt z familii panuiącey nie został w narodzie; Królowa, Regent z żoną i dziećmi, inne osoby krwią połączone oddaliły się do nowego świata. Widok smutny był zaiste dla przywiązanego ludu poglądać na dobrowolne wygnanie domu Braganza, pod którym od r. 1640 Portugallia kwitneła w pokoiu głębokim. Nie wiemy co Regenta przywiodło do tego postępku; zgadywaią że był oszukany i zastraszony tak iż lękać się zaczoł o własną osobę; gdyby ieszcze cokolwiek dłużey zabawił, mógł lepiey uznać prawdę i na mieyscu zostać. Przed wyiazdem do ludu osieroconego dał ostatnią odezwę, w którey doniosłszy że oddala się do zamorskich dzierżaw Królestwa, i w nich przemieszka czekaiąc przywrócenia pokoiu i szczęśli-

śliwszey chwili, rozkazuie wszystkim Portugalczykom, ażeby następuiącey armii Francuzkiey odporu naymnieyszego nie czynili, poddaiąc się losowi cierpliwie, i postępuiąc w trudnych zdarzeniach spokoynie. W drugiey odezwie naznacza rząd tymczasowy, ktorego powinnością było zachować domowy porządek do przybycia Francuzow.

Słychać iż Portugalskie woyska opasały wspomnioną wyżey Peniche twierdzę; udały się na flottę, czyliteż powróciły do garnizonów dawnieyszych nie wiemy, to pewna, że Admirał Sidney Smith wysadził na ląd żołnierza Angielskiego dywizyą, i zamek ów obioł, iakoteż wyspy małe Berlingues brzegów naszych blizkie. G. Junot znaydował się ieszcze o mil kilka od Lisbony, gdy odebrał wiadomość niespodzianą o wyiezdzie Regenta, więc marsz przyśpieszył, i wkroczywszy do stolicy oświadczył iey mieszkańcom, że armia Francuzka do Portugallii przybyła nie w celu podbiiania kraiu, lecz iedynie ażeby Królestwo i rząd onego wyrwała z pod Angielskiey przemocy. Gdy zaś Regent ze wszystkich względów poważenia godny dał się uwieść radzie złośliwey niewiernych konsyliarzów ktorzy tron otaczali, opuścił własność i oyczyznę, poddał się Brytannii W, fałszywie i niesłusznie zastraszony o bezpieczeństwo i powagę osoby swoiey, zapomniawszy na pomyślność i pokoy poddanych; wodz Francuzki być widzi swoim obowiązkiem zapewnić Portugalczyków, ażeby się nie lękali niczego, zprzymierzony żołnierz nieprzyiaciołom tylko i ludziom złośliwym straszny będzie, zesłany od Napoleona ku obronie i zbawieniu tey cząstki Europy lądowey.

Wkrótce potém część woyska Francuzkiego do Peniche ruszyła z artyllèryą bardzo liczną, gdzie ieżeli Anglicy utrzymywać się zechcą, nastąpi oblężenie. Przydać musiemy co Regent w ostatniey odezwie powiedział; że był mocno postanowiony zawrzeć ścisły związek z Mocarstwami lądowemi, sprawę ogólną całey Europy za własną przyiąć, i woynę nawet z Anglikami prowadzić; lecz za tę powolność spodziewał się słusznie, iż Portugallia wolną zostanie od naiazdu woysk obcych; gdy zaś iey nie pozwolono ażeby siłami własnemi broniła udzielność swoią, a przez niedowierzanie i nieufność postanowiono koniecznie kray cały zalać Francuzkim i Hiszpańskim żołnierzem, Regent nie widząc bezpieczeństwa osoby swoiey, aniteż powagi dostoieństwa, przymuszony iest niechętnie opuścić oyczyznę ukochaną, i przenieść mieszkanie do stolicy Brezyliiskiey S. Salvador. Na czele zaś Regencyi, która Portugalskie rządy ma sprawować aż do przyiazdu G. Junot, postawieni Margrabiowie Abrantes i Mello Castro.

LONDYN d. 6 grudnia. Admirał Purvis zastępuiący mieysce Lorda Collingwood krążącego przy Tureckich brzegach, doniosł iż eskadra Hiszpańska w Cadix uzbroiona stoi na iedney tylko kotwicy, zamyślaiąc w krótce wynişć pod żagle; składa się z 11 okrętów liniowych; wodz Angielski 9 maiąc postanowił nieprzyiaciela spotkać i bitwę z nim stoczyć. Pod Lisboną Sidney Smith ma 21 okrętów. Rozumiemy że Regent musi koniecznie opuścić Europeyskie dzierżawy, i przenieść się do Brezylii, bo czegoż spodziewać się może po uczynionêm oświadczeniu w Paryżu, że pozwalaiąc ziomkom naszym uprowadzać bezpiecznie własność wszelką, państwo utracił. W Portsmouth gotuiemy większą nad inne wyprawę, samych statkow przewozowych Admiralicya 170 zgromadziła, na które niemało lądowych regimentow zabrano. Gdy zaś Portugallią posiłkować iest poźno i niepodobno, Brezylią przynaymniey ratować będziemy; domyślić się łatwo iż nieprzyiaciel wszystko łożyć zechce ażeby ten kray Hiszpani z Buenos Ayres wysłani zawoiowali. Z naszey strony słychać, iż waleczny legion Hannowerski prawie cały tam będzie posłany ażeby Regenta wspierał.

Dawniey Kompania wschodnio Indyiska smutną wiadomość odebrała z Madras, iż niektóre półki woyska kraiowego bunt przeciw Anglikom podniosłszy, więcey 30 Officyerow Europeyskich zamordowały; poźniey przysłany okręt doniosł, że Angielskie regimenta przytłumiły ów rozruch bez wielkiego krwi przelewu, i zupełna spokoyność kwitnie w rozległych dzierżawach. Eskadry nasze na przemianę krążąc w bliskości wysp Francuzkiey i Bourbon ten skutek przynaymniey otrzymały, że korsarze nieprzyiacielscy nie tak często wybiegać mogą z portow; lecz ponieważ tych zupełne zamknięcie iest niepodobne prawie, Francuzi nie przestaią naprzykrzać się handlowi naszemu, chociaż ich zdobycz iest dziś mniey znaczną, niżeli była na początku woyny. Wspomnione wyspy są napełnione towarem wschodnio Indyiskim na okrętach naszych zabranym, którego G. Decaen nie chce przesyłać do Europy dla boiaźni flott Angielskich.

GDANSK d. 12 grudnia. Już ukończony iest interes oznaczenia granic miasta naszego z państwem Pruskiém; G. Rapp i Senator Gdański Lobes z iedney strony, i Graf Doenhoff pełnomocnik Fryderyka 3 stosuiąc się do myśli traktatu podpisanego w Tilży, zawarli umowę w Elblągu dla nas wielce zyskowną; granice Gdańska od wschodniey strony, południa, i północy zostaną iakie były w czasach dawnieyszych, lecz od zachodu znacznie będą rozszerzone. Opactwo Oliwskie Fahrswasser, półwyspa Hela, wiele mieysc innych nam są postąpione. Gdy iuż Marszałek Soult zamieniać chciał ratyfikacye, wpełnomocnictwie Pruskiem dostrzeżono nieiaką oboiętność, o tłumaczenie którey trzeba było udać się do Memla. G. Oudinot bawiący w mieście naszém od nieiakiego czasu choruie, wyieżdzaiąc w pole dla ćwiczenia swego korpusu zpadł z konia i ciężko szwankował.

W Memlu postanowiona iest kommissya woyskowa, w którey zasiadaią G Lestocq, Blucher i inni podczas ostatniey kampanii wsławieni; tasądzić będzie wszystkich Officyerów Pruskich obwinionych o nieprzyzwoite sprawowanie się, gdy przeciwko Francuzom stawali. Między innemi

usprawiedliwić się musi Jngersleben kommendant Custrinu; ten przyimuiąc po przegraney w Jena, z ręki Króla władzę. W K Mość, rzekł, przebiesz serce moie tą szpadą, ieżeli twierdzę powierzoną poddam nieprzyiacielowi przed rokiem upłynionym. Skromnieyszy był w obietnicach G, Homme de Courbiere, który przyimuiąc na siebie obowiązek bronienia Grudziądza krótko powiedział. Krolu będę czynił iak przystoi żołnierzowi kochaiącemu honor. Wiadomo że pierwszy poddał Custrin bez wystrzału, drugi zachował Grudziądz do końca woyny.

Miasto Colberg zniewolone zostało płacić Francuzom kontrybucyą 180 t. talarów; obywatele wyniszczeni udali się do Króla Pruskiego o ratunek. Monarcha maiąc wzgląd na waleczny odpor przez nich dany nieprzyiaciołom, uwolnił od ciężaru przyimuiąc wszystko na siebie. Chodzą po ręku przepisy nowe dla armii Pruskiey niedawno zrobione w Memlu; nie bez podziwienia widziemy w nich przyięte rady przed kilko laty dawane przez znaiomego Officyera Bulow; cudzoziemcy nie będą do regimentów przyimowani, bicie ma być zniesione, z kilku półków pieszych i konnych ma być formowany ieden; lecz to wszystko zależy od ustąpienia z kraiu woysk Francuzkich, które podobno przyidzie do skutku na wiosnę.

PARYZ d. 19 grudnia. Napoleon bawił nie długo w Wenecyi; bytność Monarchy w tem mieście pamiętna będzie nadaniem portowi iego przywileiów wolności; spodziewaią się Wenetowie, iż w spokoynieyszych czasach oyczyzna ich prowadzić może handel kwitnący, iak dawniey, do czego wygodne położenie łatwość nayWiększą poda. Z Wenecyi poiechał do granic Austryackich nad rzeką Lizonzo; gdy znaydował się w Treviso, prezentowali się iemu Officyerowie woyska Rossyiskiego z Cattaro i Corfou przez Włochy powracaiący do kraiu swego. Słychać, że postanowił zwiedzić ieszcze Dalmacyą; co uczyniwszy udać się ma do departamentów Francyi połudnrowey, ażeby w całém państwie mieysca nie było któregoby nie oglądał; obywatele miasta Bordeaux wkrótce wyglądaią przybycia Monarchy.

Józef Król Neapolitański z Wenecyi powraca do państwa swego, gdzie podatek gruntowy ma wynosić w r. ter. 7 mill. dukatow. Król Bawarski z familią poiechał do Mediolanu. Collegiom Królestwa Włoskiego zalecono dopełnić liczbę osob ubyłych; departamenta Weneckie przyszlą 130 właścicielow, 90 uczonych, 90 Kupcow. Z Napoleonem do Udine poiechali Murat i Berthier. Niewiadomo iaki los będzie Królestwa Etruskow, i co za ustąpienie onego wezmie Król Karol Ludwik; zgadywamy że Portugalią, chociaż ieszcze nie iest ogłoszona umowa o to zawarta między naszym rządem i Hiszpańskim; co ieśli tak iest, Regent miał przyczynę oddalić się do Brezylii. Armia druga w Bayonne zebrana poszła w ślady za pierwszą, i iuż znayduie się w granicach Króla Katolickiego; G. Dupont stanoł w Vittoria.

W pismach naszych czytamy wiadomość następuiącą o związku Reńskim. Bawarya dziś liczy dusz 3 milliony 300 t. Saxonia 2 mill. 100 t Wurtemberg 1 mill. 200 t. Prymasowskie dzierżawy 200 t. Baden 800 t Berg i Cliuia 600 t. Darmstadt 500 t. Nassau 300 t. Wurtzburg 250 t. Saxe Weimar, Gotha, Meinungen, Coburg, Hildburghausen 420 t. Anhalt Dessau, Coethen, Bernburg 120 t. Jnni Xiążęta do związku wchodzący Hohenzollern, Ysenburg, Ahremberg, Lichtenstein. Leyen, Schwartzburg, Waldeck, Reuss, Lippe ogółem dusz liczą 450 t. Do tego rachunku nie wchodzą Westfalia, Bareuth, Hannower wiele innych prowincyi Niemieckich.

W portach naszych i zprzymierzonych tak ściśle są wykonane rozkazy rządowe względem przecięcia z Anglią kommunikacyi, że były przykłady okrętow Amerykańskich i oboiętnych nie przyiętych, którym bez naymnieyszey zwłoki na morze powracać kazano, dla tego iedynie iż od nieprzyiaciół zabrane gwałtownym sposobem zawiiać musiały poniewolnie do portow Angielskich. Jest wiadomość, że Kongres RPtey za zdaniem idąc Prezydenta Jefferson odrzucił traktat z Anglią podpisany d. 31 grudnia 1806. Czekamy ciekawie co postanowi o utrzymaniu zgody lub zaczęciu woyny z tym nieprzyiacielem.

COPPENHAGA d. 19 grudnia. Przez Gothemburg wiadomość przyszła, że Angielskie statki z Sundu na morza połnocne wyszedłszy w liczbie 100 nawałnością przymuszone zostały zawinąć do portow Norwegii, gdzie urząd wszystkie za dobrą zdobycz ogłosił Wiele innych z morza Baltyckiego powracaiących, po oddaleniu się Admirała Gambier, gdy nie śmiały Sundu przechodzić, zawinęły do portow Szwedzkich, zkąd ładunek pod flagą tego narodu chcą przesyłać do oyczyzny; lecz wiedzący o tém korsarze nasi czekaią na ich przyiście. Ambassadorowi Lordowi Gower który powraca z Petersburga, pozwolono bezpiecznie przed Sund płynąć do Anglii. Powieść iest żeglarska, iż okręta Duńskie Krystyan 7 od 98 armat, i Waldemar od 8[illegible] w drodze zatonęły; lecz pisma Londyńskie żadney wzmianki o tém nie czynią. Niektóre z nieprzyiacielskich statków nawałnością dawniey zagnane ku brzegom Zelandyi i Jutlandyi, na piaskach osiadłe, za zginione dotąd miane, przemysłem i pracą mieszkańcow zostały podniesione. Korsarze nie przestaią innych na morzu poymanych zprowadzać do portow; lecz ta wszystka zdobycz ledwie nam nadgrodziła cząstkę strat poniesionych; 170 Duńskich okrętow iuż Admiralicya Londyńska na konfiskatę zkazała; równy los czeka innych kilkaset. Królewicz następca tronu zatrudniać się kazał Admiralicyi tuteyszey naprawą werftow zepsutych, napełnieniem morskich magazynow które wyniszczyli Anglicy; w Christianii mieście Norwegii postanowił nową Admiralicyą, która naszey dopomagać będzie. Prezydentem oney iest Fischer wsławiony walką z Nelsonem w r. 1801.